

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru strălănitare pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 47
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE

Pentru odată 7 cr. — de două ori 12 cr. — de trei ori
15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru
fie-care publicare.

Prenumeratiune nouă

la

„Telegraful Român“

care apare de trei ori pe săptămână, deschidem pe trimestrul Iulie-Septembrie al anului 1884, cu prețul cel mai moderat, ce se poate vedea în fruntea foaiei.

Banii de prenumerațiune se trimite mai cu înlesnire pelângă asignațiuni postale (Posta utalvány — Post-Anweisung.) Numele prenumerantului, al comunei unde se află cu domiciliul, și eventual al poștei ultime se fie scrise bine, ca să se poată cere.

Se atrage atențiunea on. domni abonați, al căror abonament se sfârșește cu ultima Iunie 1884, a și înnoi din vreme abonamentul, pentru ca să nu fie espeditura silită a sista, sau a întârzia cu espedirea foiei*).

Editura „Telegrafului Român“ în Sibiu.

*) O înlesnire foarte mare în espedițiune se face prin lipirea unei fășii de adresă dela abonamentul ultim.

Nr. 2695 Scol.

Cătră toate oficiile protopresbiterale și cătră toți învățătorii confesionali din arhidieceșă.

Înaltul ministeriu reg. ung. de culte și instrucțiune publică a ordonat prin emanatul ddto 4 Iunie st. n. a. c. Nr. 19475 ca spre învățarea limbii maghiare să se țină pentru învățătorii dela scoalele confesionali și în feriile anului scolar cursuri supletorice de șese săptămâni la preparandiile de stat din Cluș și Cristurul secuesc. Aceste cursuri se vor începe la 14 Iulie st. n. și imediat după finea lor cei preparați pe de a ajuns pot depune esamenul de calificatiune din studiul limbii maghiare.

Participanții la aceste cursuri vor primi diurne de câte 70 cruceri, pe cât va fi posibil cuartire gratuite și eventual bilete cu prețuri scădute pentru călătoria pe calea ferată, ear comunele, în cari funcționează învățătorii, sînt datoare a rebonifica acestora speșele de călătoria.

Cererile pentru admitere la ascultarea cursului sînt a se subșterne (netimbrate) până la 30 Iunie st. n. inspectorului regiu de scoale din acel comitat, în care locuesce suplicantele, și au a fi instruite cu un certificat dela oficiul protopresbiteral, din

FOIȚA.

Unele trăsuri caracteristice din viața poporului român.

Între Dunăre, Tisa și Carpați cum și pre văile Tesaliei, Epirului și Macedoniei locuesce un popor de viță latină, care de seclii și-a păstrat intactă individualitatea sa națională și unitatea etnică.

Fiind aședat la porțile orientului a fost martor ocular al tristelor scene din timpul așa numitei „invasiuni de popoară.” Nori negri s'au ridicat din depărtatul orient aducend cu sine vifor și tempestate, de cari mai nici odată n'a fost cruțat acest scump popor.

Întimpuri grave munții și dealurile l-au cuprins în sinul lor ferindu-l de potopul ce se apropia cu atăta furie.

De aci atragerea cea mare a Românului față de munții, cărora datoresce el mult esistența sa în modul și felul de acum. Bardul nostru Andreiu Mureșan caracterizează munții atât de bine și atât de nimerit prin cuvintele:

„În munți e libertatea
Căci aburii cei răi
Din grupi nu pot străbate
Prin aer sus la ei“.

care să fie evident: etatea, anii de serviciu și calificatiunea (antestudiile) învățătorului. În cerere e a se numi și acea stațiune de cale ferată, dela care poate pleca suplicantul la locul, unde voesce să asculte cursul.

Aceste se aduc la cunoscintița învățătorilor noștri din arhidieceșă însemându-se, că în sensul art. de lege XVIII din 1879 §. 3 numai acei învățătorii sînt datorii a învăța limba maghiară și a o propune în scoalele poporale, cari au intrat în funcțiune învățătorească dela anul 1872 încoace. Acestia au a proba capabilitatea lor de a propune limba maghiară ca studiu obligat prin depunerea unui examen, ceea-ce de regulă, are de a urma la același institut, unde au ascultat mai pe urmă cursul supletoric. Acei învățătorii, cari nu au depus încă esamenul de calificatiune nice din celelalte obiecte de învățământ, vor depune esamenul și din limba maghiară la seminariul nostru de aici deodată cu esamenul din celelalte doctrine.

Oficiile protopresbiterale și parochiali se însărcinează a aduce acest circulariu fără amânare la cunoscintița învățătorilor din tract și respective parochiă.

Dat din ședința consistoriului arhidieceșan ținută în Sibiu la 7 Iunie, 1884.

Nicolau Popea m. p.,
vicariu arhiepiscopesc.

Nr. 187 Scol.

Cătră toate oficiile protopresbiterale și parochiale din arhidieceșă.

Prin emanatul ddto 10 Decembre 1883 Nr. 42001 înaltul ministeriu reg. ung. de culte și instrucțiune publică a ordonat comitetelor administrative comitatense să dispună cele de lipsă ca conscrierea pruncilor obligați a frecuenta scoala cotidiană și cea de repetițiune să se facă din partea antistielor comunali politice în fie-care an cel mult până la începutul lunii Iulie st. n.

Totodată înaltul ministeriu a recercat și pe acest consistoriu, să dispună organelor sale subalterne scolare, ca să pregătească de timpuriu consemnările obligaților de a frecuenta scoala și să le transpună acele până la terminul mai sus indicat antistielor comunali spre ulterioara atacere.

În sensul acestora acest consistoriu află a ordina: că „Consemnarea pruncilor obligați

Mulțimea de popoară, cari au inundat aceste țeri au dispărut ne lăsând în urma lor decât terore și spaimă, ear Românul tare ca stejarul n'a putut fi nimic de ascuțitul sabiei, n'a putut fi amalgamat, ci și-a păstrat caracterul seu național în butul tuturor încercărilor de nimicire. „Apa trece petrele rêmân“ este un proverb român a cărui adevăr a stat și va sta pentru totdeauna.

Șirul cel lung de suferințe, pe cari a avut să-le îndure multe veacuri, n'a fost în stare să-l estirpească de fața pământului. A contribuit da! la debilitarea forțelor lui; l-au impedit în mersul desvoltării, așa încât ași când a răsărit un soare mai dulce și pe orisonul românismului, se sbuciumă din toate puterile a-și asigura un loc de frunte în concertul popoarelor europene.

E mirare cum de s'a putut străcura prin atâtea valuri nimicitoare așa încât astăzi se presentă Europei ca un popor cu mari aspirațiuni în viitoriu. Aceasta cu drept cuvânt căci e un popor cu multe și frumoase aptitudini naționali.

Căutând după cauza salvării lui din ghiarale atător amărăciuni apoi nu putem să-o aflăm decât în sine însuși.

Fiind dela natura sa un popor vigoros, care și-a inhib și își iubesc limba sa, românul s'a luptat în toate timpurile pentru conservarea ei. Aceasta l-a îndemnat pre Bonfiniu a dice „non tantum pro vitae quantum pro linguae incolumitate certasse videatur.“

a frecuenta scoala“ prescrișă în §. 6 al Instrucțiunii pentru manuarea condicelor scolare, promulgate de aici cu datul 9 August 1883 Nr. 3215 Scol. să se gătească din partea parochilor și să se revadă din partea comitetelor parochiale (§. 7) în decursul lunii Iunie, ca cu finea acestei luni să se poată estrada antistiei comunale.

Spre scire și strictă conformare se înseamnă:

1. Că în anul viitoriu 1884—5 sînt obligați a frecuenta scoala cotidiană și respective cea de repetițiune toți pruncii (și pruncele) născuți dela prima Octomvre 1868 până la 31 Septemvre 1877.

2. Compunerea consemnărilor celor obligați a frecuenta scoala pe blanchetele (formularile) distribuite din partea autorităților politice e datorința antistielor comunale; organele noastre scolare au a le estrada numai consemnări referitoare la parochia noastră din comună și anume esclusiv numai pe blanchetele românești emanate de aici dimpreună cu mai sus indicata Instrucțiune.

3. De oare ce în înțelesul §-lui 84 alinea 3 al instrucțiunii ministeriali pentru inspectorii regesci de scoale emanate cu ordinațiunea domnului ministru reg. ung. de culte și instrucțiune publică cu datul 2 Septemvre 1876 Nr. 20311, în comune nemaghiare sînt a se trimite spre scopul adunării datelor statistice blanchete și coale rubricate în aceea limbă, care organele scolare o pricep mai bine: consemnările gătite de cătră oficiile comunali se vor subșcrie din partea parochului și a presidentului comitetului parochial numai dacă acele sînt lucrate într'o limbă carea ei o pricep, ceea ce se arată cu atăta mai de lipsă, de oare-ce prin subșcriere organele noastre bisericesci-scolare primesc asupra lor stricta responsabilitate pentru esactitatea cuprinsului acelor acte.

Dat din ședința consistoriului arhidieceșan ținută în Sibiu la 7 Iunie, 1884.

Nicolau Popea m. p.,
vicariu arhiepiscopesc.

Sibiu, 13 Iunie 1884

Cu ajutorul celui de sus am trecut și preste alegerile dietale. Țeara și-a recăștigat odichna vechiă de până acuma, și e bine că și o a recăștigat, căci mare fu învălmășeala pe timpul alegerilor, și și mai mare e necesitatea de a ne vedea de trebile noastre interne. N'avem nici o causă să ne bucurăm de acestea alegeri, n'avem causă nici de

Causa nu avem să o căutăm airea de cât în alipirea cea mare de limba sa, de moravurile și datinile din bătrâni păstrate ca tot atâtea tesaur pentru ori-care fiu al poporului român. Deși a fost și este încungiurat de elemente străine n'a adoptat datini și moravuri de a acestora, ci și le-a păstrat pre ale sale cu scumpătate.

Ba mai mult el a avut și are încă multe însușiri frumoase, cari-l caracterizează într'un mod foarte pronunțat.

În viața lui atât presentă cât și trecută află unele calități prin cari escelează față cu popoarele cu cari soartea l-a pus pe aceleași locuri.

Nimenea nu va putea contesta că între popoarele conlocuitoare poporul român se distinge prin religiozitate.

Mai nici unul nu este atât de religios precum e poporul român. Ba în unele privințe e prea esagerat așa încât cade în bigotism.

Dute și cantă în bordeiul țeranului român și te vei convinge într'u cât este adevărată aserțiunea de mai sus și într'u cât nu. Au nu sîntem cu toții convinși din propria ne experiență că ei de câte ori pornesc la un drum la vre-o călătoria, totdeauna invoacă ajutorul lui Dumnezeu în cuvintele des usitate „Doamne ajutămi“? Nici un lucru nu l'incepe vre-odată fără de a-și descoperi capul și a pronunța cuvintele amintite.

intristare, căci situațiunea intru nimica nu s'a schimbat în ce privește curentul politic domnitoriu în statul nostru. A reeșit din nou partida fostă la putere cu o imensă majoritate. Urmarea e, că lucrurile vor merge tot pe ogașia cea veche. N'am fost destul de înțelepți să ne folosim de ocaziune, și să ne asigurăm cel puțin posibilul între impregiurările date. Vom sta deci așteptând schimbarea situațiunii, vom aștepta, căci „*putem aștepta*,” așa ni s'a țin.

Fiind una și aceeași situațiunea cu privire la curentul dominant în politica țerei noastre, noi nu vom mai reflecta la partidele din parlamentul Ungariei. Scim bine, că nici una nu ne este amică nouă românilor. O deosebire este între ele: modalitatea aplicării mijloacelor de apăsare, și aceasta încă va se țin ceva. Și fiindcă astăzi este la putere partida dela putere, ca cea mai cu considerație față cu noi, — dacă considerație se poate numi tractarea noastră actuală, — n'avem alte cuvinte de cât: „*Feresce Doamne și de mai rău!*”

Da! Feresce Doamne, căci numai la tine avem scăpare. Feresce doamne, căci noi nu ne mai scim feri. Feresce Doamne căci noi orbim de interese nu prea oneste în parte, și de ignoranță în general, am alunecat pe o clină de tot periculoasă, și numai o putere dumnezeiască ne mai poate mântui.

Nu poate fi rău mai mare între noi, ca ura provenită din desbinare, și propagată cu un fanatism ne mai pomenit între oameni civilizați. Noi românii am fost destinați dela soarte la necaz, și se pare că necazurile noastre în loc de a dispărea, cresc pe și ce merge, în directă proporție cu înaintarea noastră în cultură.

De ani apoape 200 sântem desbinați în cele confesionale. De ani 200 trăim în cea mai mare dușmănie pentru că unii sântem uniți alții neuniți, sau mai corect țin: unii sântem ortodocși, alții neortodocși. Și dușmănia dintre noi s'a manifestat foarte adeseori, așa că oamenii nostri se fereau unii de alții, ca leproșii. Oamenii cu multă carte, și cu mare bogăție de experiență s'au ocupat serios cu cauza dușmăniei dintre noi, și ei nu aflau justificată dușmănia. Cu toate acestea dușmănia a existat preste 200 de ani, și a produs roade amare, de tot amare pentru neamul nostru românesc.

Să nu se sparie nime de cele scrise, și de cele ce încă vor urma. Noi nu vom vorbi la meritul cestiunii, vom constata numai faptul ca să putem trece mai departe.

Cestiunea este de tot simplă și curată. Avem toți un Dumnezeu, căruia ne închinăm după țin Mântuitorului cu duchul și cu adevărul. Sântem toți creștini pe baza testamentului nou, biserica ne-a fost și ne este încă — până când, Dumnezeu scie — organizată pe baza canoanelor bisericei ecumenice, avem aceeași credință, același rit. Cu toate acestea am fost și suntem desbinați, ca să ne putem uri, să ne putem slăbi reciproc, astfel urmând ursita noastră care astfel sunt: „*Românul trebuie să-și făurască motiv de desbinare spre a se putea persecuta și slăbi el pre sine.*”

S'au țin multe, și s'au scris și mai multe. Pentru ce să ne dușmănim noi între noi din cause confesionale? Nu vedem pre frații unguri, că ei deși desbinați în cele confesionale, n'au cunoscință de ura confesională? S'au țin, ca să fie țin; noi respundem:

La culcare și sculare nu lipsese de a înălța rugăciuni ferbinți cătră tatăl ceresc. Când se pune la masă totdeauna țin rugăciunea îndatinată; ear după masă aduce lui Dumnezeu tributul de mulțămire și recunoscință pentru că i-a dat hrana necesară. Aceasta o face din convingerea, că fără de ajutorul providenței dumnezeiesci nimic nu poate să se întempele.

În simțul seu este sedită încă din leagănul părintesc nutrită și potențată prin rugăciunile bisericesci, credință nestrâmbată în Ddeu creatorul universului.

Nu incap în inima lui alte simțeminte decât acestea, de cari nu se desparte până la ușa mormântului.

Aceste sânt nesce simțeminte domnitoare în conștiința poporului nostru.

Acum dacă căutăm ce servii a adus poporului nostru religiuinea creștină din timpul venirii sale în „*Dacia felix*,” căci se țin că coloniști români ar fi primit creștinismul pe când se aflau încă în vatra părintească, ne putem încredința și despre însemnătatea ei în special pentru noi Români. În nenumeratele vijelii ale vieții sale din momentul când s'a așezat pe aceste locuri de altcum binecuvântate de natură, religiuinea a fost care l-a îmbrățișat scutindu-l de pericol.

Ea a fost la care afla consolare în timpul de amărăciune și necaz. Ea a fost care l-a întărit în

ne dușmănim, pentru că ne dușmănim, și ne sântem dușmani, pentru că

Trecem cu un pas mai departe. De ani 16 românii cu capul lor cum la lăsat Dumnezeu, în cele politice judecă în două feluri. Unii susțin că politicește e lucru mai politic a ne retrage din viața publică a statului pentru unele resoane. Alții cred și mărturisesc, că ar fi mai bine dacă ne-am folosi de drepturile constituționale, și bine cumpenind impregiurările, am conserva ceea ce avem, spre a putea câștiga prin ele și cu ele, cele ce ar trebui să le avem și de facto, și nu numai de jure.

Așa au judecat românii cu capul lor, și fiecare a trăit cu judecata sa. Nu s'a pomenit însă ură pentru această divergență de vederi politice între noi. A umblat braț la braț activistul ortodoc cu pasivistul ortodoc: și pasivistul unit cu activistul unit.

Mare minune că așa a fost, fiind aceasta preste firea românului. Și ca minunea să nu mai fie minune, ea trebui tradusă în realitate. Ca să poată fi ea tradusă în realitate trebuiau elemente nouă pe terenul nostru politic, elemente nouă, cu școală nouă și cu aspirațiuni nouă. Lângă elemente nouă cu școală nouă și scopuri ținristice de tot nouă, trebuia și organ de publicitate nou.

Din mila lui Dumnezeu toate s'au ivit.

Un cap geniu, talent mare și inimă și mai mare, a pus în mișcare un nou curent pe teren ținristic. Desbinarea între noi pentru credințele noastre politice, respective „*modus procedendi*” în ajungerea scopului, care la toți ne este comun. Am înțeles șulevaroa acestei cestiuni în lupta cu peană. Un ținrist dibaciu spre a se susține în poziție mai întâi șdrosese poziția contrariului cu bombela cele mai puternice, aruncând pe lângă plan bine rumegat, și observând regulile artei bellice ștorite de civilizațiunea actuală. Școpul resboiului cu peana este nășuina de a face pre contrariu incăpabil de rezistență. Această o a recunoscut toată lumea, și va trebui să o recunoșcem și noi.

Până când o am recunoșce trebuie să constatăm faptul. Ura între noi s'a pus pe tapet și s'a început cu escumunicarea.

Din timpul lui Napoleon începând în nici un resboiu nu mai dăm de escumunicare, cu el deci s'a închis fanatismul evului mediu. Anul Domnului 1884, s'a început cu escumunicarea între noi pe terenul ținristic pentru credințele noastre politice. Deci desbinarea noastră trecu în ură, și încă ură mai fanatică ca cea confesională de până acum.

N'am fi vorbit la acest obiect dacă lucrul s'ar fi mărginit pe terenul ținristice. Noi între noi toți ne mai înțelegem. Ceea ce ne pune pe gânduri este impregiurarea, că oameni de o cultură de tot problematică, și de valoare și mai problematică au băgat fitilul între pacinicii nostri oameni dela sate, și am rămas incremenți de roadele unui cuvânt aruncat fără mulți scrupuli în ținristica noastră.

Din mila lui Dumnezeu și a oamenilor cu minte avem deci pre lângă ura confesională și ura politică. Înaintea unitului e lepros ortodocșul, și înaintea ortodocșului e lepros unitul. Șpurcat este tot romanul passivist, care va avea de lucru cu un activist, și aceasta se predică de pre șântul Amvon în biserică, se predică din partea protopopului preoților șubalterni, în corporațiunile bisericesci desti-

suferințe promitându-i o viață vecinică unde dreptatea și adevărul va triumfa, ear minciuna și nedreptatea se va șfărma.

Șoptituiam în conștiință, în tot momentul când necazurile lumi i amărau viața: fii tare în credință, căci șosiva timpul când și tu vei pute să respiri mai blând, să te indulcesci de bunătățile vieții acesteia ca și alt popor, căci Ddeu a dispus să resară șoarele pentru toți deopotrivă.

Naia vieții sale decâte ori a fost împinsă de valuri cutropitoare, trecutau însă printe acestea fără de a șuferi naufragiu.

În toate acestea l-a povățuit alipirea cea tare cătră de religiuinea creștină, față de adevărurile sale.

Toate acestea fiind adenc gravate în inima fiecăruiia fiu al poporului român, el va căuta să se ali-pească chiar și din acest punct de vedere de credință în religiuinea creștină, care a prestat atâtea bunătăți poporului român, apasat atât de mult de șarcinile lumii, cari par a nu mai avé vreadată capet.

Pre când vorbim de religiuinea la poporul nostru, pre atunci nu trebuie să șperdem din vedere că șuperștițiunea încă și are rola sa destul de dureasă.

Aceasta impregiurare a servit ca un pretest inimicilor nostri pentru a ne calumnia în lumea largă, și a ne declara de un popor ștătătoriu pe o treaptă inferioară de cultură. Ba în maliția lor au ners atât de departe încât au declarat că toată religiu-

nate pentru alte scopuri și spre șcire și orientare o publică în fața lumii ținristica noastră ștrigând ca cel din poveste: Acesta este meritul meu; și „*Acum șloboșese pre robul țeu Ștăpâne*”

Nu șcim va mai reflecta vre un ținrist român la noaua situațiune, sau ba. Noi ne-am făcut detorința, cu inima curată, fără patimă, șciind că în lume nimica nu este mai șchimbăcios ca politica, și avend firma convingere că noue nu ne este permis să ne punem pe țincala: „*Aștăzi mie, mănec ție.*”

Dacă vom introduce acest spirit în viața noastră politică, vom ajunge mai rău ca și cu ura pentru cele confesionale. Dacă e permisă — sau doară chiar necesară — aștăzi ura între noi, sau doară chiar rumperea tuturor legăturilor sociale pentru cuvântul că ași s'a aflat cu cale a urma o conduită politică, mănec șchimbându-se situația, va fi permisă, ba chiar de lipsă șfășierea și izolarea completă, pentru cuvântul că situația s'a șchimbât.

N'am avut lipsă de această desbinare fanatică, dacă însă s'a inscenat, treacă — ducăse. Nu e consunt înșe ca oameni obscuri imitând pre cei cu cap, să facă lucruri, ale căror urmări sânt neprecalculavere.

Ne-am făcut detorința „*sine ira et studio*” șciind că o mică petricică resturnată din vârful unui munte se preface în torent și în drumul ei, luând dimensiuni enorme, devastează păduri întregi și câmpii roditoare.

Revista politică.

Nulla dies sine linea. Ne vine greu a înregistra șcirile cele mai nouă ca epilog la alegerile dietali pentru noul period. Abia Duminică fură ele terminate în chipul și modul după cum fură terminate, și ținarele mari europene au și umplut lumea cu felii de felii de insinuări la adresa românilor. Și încă ce insinuări! Românii au agitat în Mara-Murș și în Selagiu, românii au corșșit, și din acest motiv procurorul de stat a intentat proces contra „*agițațiunilor vrășmașe ștatului întreprinșe de corșșii români.*”

Ne aducem aminte vrënd nevrend de povestea din popor despre vulpea, care a mănecat găina, și a uns purcelul pe bot. Cine șcie ce vom mai așdi încă. După logica acestei morale ne putem aștepta și la afirmațiunea, că românii au produs colera din Toulon, contra căreia toate cabinetele europene au luat măsurile cele mai șevere.

Dieta Croației înaintea în șpiritul lui Șarcevici. Șcenele șgomotoase se repeșesc și de și, și poate e bine, că ele se repeșesc. Unde înceată resonul și ori ce simț de bunăvoință, ușor poate fi de folos brutalitatea cea mai pronunțată chiar.

Corespondențe particulare

ale „*Telegrafului Roman*”.

Brașov, 7 Iuniu v. 1884. D le Redactor! Eri am fost șurprinși foarte plăcut din partea bravilor ștudenți din clasele gimnășiale și comerciale române de aici. Eram dedați a șista în tot anul odată — în preșerea ș-tului Ioan Botezătoriu — la câte o ședință literară publică ținută de șocietatea de lectură a ștudenților dela gimnășiu nostru din loc, de aceea credeam a se fi șatisfăcut pentru anul acesta îndatoririlor voluntari a ștudenților nostri cu șerata musicală și literară din șeara de 6 Ianuaru

nea noastră nu constă decât din nesce forme goale, din nesce șuperștițiuni.

Așertiunea lor s'a adevorit însă în timpurile mai recente de nefundată și Românul s'a adevorit de apt atât pre campul de luptă, cât și pe cel al literaturii.

În interesul nostru, trebuie însă să recunoșcem că la poporul român aflăm o dosă bună de șuperștițiune, căci numai recunoscându-o vom căuta să o delăturăm. Recunoscerea unei greșeli s'a țin de mult — este primul pas spre îndreptare.

Cei chemați cu o oară mai de grabă să se ștrăduească a curăți șuperștițiuniile din poporul nostru. În tot șasul acestia vor fi aceia, cari se află în contact imediat cu poporul nostru. Cred că nu greșesc când între cei mai de aproape îmi voi lua permisiunea a pune pre preoți și învătători.

Avis preoților și învătătorilor! Eată încă un teren comun de activitate, unde aveți să lucrați mână în mână pentru binele și folosul națiunii noastre.

Nu trebuie să se uite ori și care, că dacă se preține undeva precauțiunea cea mai mare, apoi la această șarcină nobilă e chiar neapărat de lipsă. Fără de atențiunea cuvenită nu numai că nu va aduce vre un folos dar va ștrica foarte mult ne fiind un bun măștru. Care nu șimte în sine forța de lipsă, face mai bine dacă se șubstrage dela această șarcină lășându-o în mâinile unui preceptoriu.

(Va urma).

a. c., despre care s'a făcut amintire în coloanele acestui ziar Nr. 4 și 6. O notiță din „Gazeta Transilvaniei” de ieri și nesce bilete de invitare, distribuite tot ieri, ne anunțară o nouă producțiune literară și musicală a zeșilor nostri studenți. Surprisa noastră a fost cu atât mai mare, căci nici nu ne așteptăram la petrecerea unei serii pe cât de plăcute pe atât și de importante din toate punctele de vedere.

Eată programul producțiunii.

1. „Cuvânt de deschidere,” rostit de conducătorul societății Andrei Bârsean; 2. „Poetul Eminescu,” studiu de septimanul G. Bogdan, 3. „Visul păstorii,” idilă de Labitzki, executată de orchestra societății; 4. „Mircea și Baiazid,” partea I. din satira a treia de M. Eminescu, declamată de sextanul Ioan Broju; 5. „Variațiuni pentru flaută” cu acompaniament de orchestră de Fährbach, solo executat de octavanul Oct. Boer; 6. „Vulpea liberală,” fabulă de Gr. Alexandrescu declamată de comerciantul Lazar Teodor; 7. „Potpourri românesc” aranjat de I. Iancu, executat de orchestra societății.

Vorbind despre singuraticii numeri ai programului, a priori constat, că succesul a fost mai mult decât s'a putut aștepta; dl Bârseanu în cuvântul său de deschidere roagă pe ascultători să primească debutul studenților ca începutul unei modeste încercări; rezultatul însă a dovedit, că acest început a fost mai mult decât început, a fost o probă de viu interes al bravilor nostri gimnasiști și comercianți față de literatura națională și față de frumoasa artă a muzicii, — o probă de o serioasă și perseverență bărbătească la astfel de ocupațiuni, cari îți înalță și îți oțărăscesc sufletul, ear inima o nobilizează.

Septimanul G. Bogdan își începe disertațiunea sa cu o scurtă privire asupra pleiadei poezilor nostri; ajungând la M. Eminescu, tractează despre scrierile lui poetice, al căror fir roșu este melancolia, amarul, pesimismul. Disertantul prin ideile lui clare și prin limbajul lui natural și frumos, prezintă pe poetul Eminescu ca pe un ideal al nemulțămirii și al pesimismului, pentru ca să aibă apoi un efect cu atât mai mare espunerile ulterioare, cari tractează despre poeziile înveselitoare ale lui Eminescu. Desele citate atât din sunetele cât și din legendele și din satirele acestuia au dat disertațiunii un colorit foarte interesant și plăcut. Talentul, zelul și activitatea disertantului promit mult dela densul în viitor.

Declamațiunea sextanului Ioan Broju, carele a devenit membru ordinar al societății*) studenților dela acest gimasiu numai prin lucrările sale scripturistice mult apreziate de societate, a fost foarte pătrunzătoare și nimerită, vocea puternică și respicată a ușurat mult înțelegerea textului de către auditori.

Studentului de clasa III. comercială L. Teodor prin humorul său i-a succes pe deplin a da fabulei declamate espresiunea adevărată ficsată de poet. Frumoasă impresiune a făcut asupra publicului apucătura artistică a declamatorului de a lăsa în așteptare pe auditoriu tocmai la încheierea rolului.

Cât privește succesele orchestrei încă a ramas publicul încântat. Siguranța și precisiunea, cu care s'au executat toate trei bucățile musicale din program, a trebuit să răpească pe auditori cu atât mai vârtos, căci studenții noștri au început a se îndeletnici cu arta muzicii numai de un timp foarte scurt încoace. Aplause frenetice au succedat tuturor numerilor programului, cu deosebire la „Potpourriul” românesc nu mai înceta șgomotul palmelor, astfel încât se vedu nevoită orchestra a mai pune odată în mișcare coardele instrumentelor; cu care ocaziune întonă marșul lui Mihai.

Flautistul Octavian Boer a escelat în rolul său din „Variațiuni pentru flaută”; foarte bun flautist este și Petru Barbu (cl. VIII), apoi violinisti; Dum. B. Pop, Aurel Tincu, Lemoni, apoi basistii Cosnean și Bârșan s. a.

Mulți dintre densi cunosc bine mai multe instrumente, ceea ce s'a putut observa că la cântarea din urmă scimbarea locurilor și a instrumentelor te făcea a crede, că nu sunt tot diletanții de mai nainte. Toți studenții noștri, reprezentaji prin cei sus pomeniți merită cu tot dreptul considerarea tuturor a cu atât mai mult, căci pe lângă ocupațiunile — așa dicend — officioase din prelegeri, nu perd timpul liber, ci îl folosesc pentru alte ocupațiuni, pe cât de folositoare pe atât și de necesare. Și oare se nu fie merit a-și cânta cineva ca distracție pentru oarele libere nesce ocupațiuni de înaltă considerare, precum au dovedit aceasta elevii institu-

tului nostru românesc de aici? Nu cred, că se va contesta aceasta din vre-o parte! Purceadă numai tinerimea noastră scolară pe calea, ce au apucat-o și se vor convinge, că viitorul le va oferi cele mai mari mulțămiri pentru timpul folosit cu astfel de înțelepciune în trecut!!!

Discursul dlui Maioreșcu.

D. T. Maioreșcu: dl deputaji, este adevărată plăcere de a asculta într-o Cameră pe oratorii, cari, ca onorabili mei preopinenți dnii Cernătescu și Ionescu, se ridică o întrebare la înălțimea ce i se cuvine, chiar când vîi ca să-i combați.

Sînt cu atât mai fericit, că vorbesc după acești doi oratori, cu cât mai multe părți din vorbirea dlor trebuie să fi găsit aprobarea dvoastră, precum au avut-o și pe a mea.

A atins de esemplu dl Cernătescu o cestiune cu drept cuvânt, pe care a mai desvoltat-o și ilustrat-o și d. Ionescu.

Vorbesc de aceea parte din discursurile dlor, unde se pomenea despre pretendenți la domnie, și unde dlor au arătat în privința unor asemenea presupuși pretendenți cel mai mare dispreț și o batjocură meritată. Cred că acele cuvinte ale dlor erau și sînt bine venite. (Aplause).

Dacă în legătură cu nisce asemenea plăceri ni s'ar cere dotațiunea, eu a-și fi cel dintâiu, care nu a-și da nici un ban sau nici o palmă de pământ, așa de puțin serioasă mi pare toată această cestiune a indispușilor pretendenți.

Dar nu este aci cestiunea. Lucrul în sine cum se propune, este combătut de preopinenți: dnii Cernătescu și Ionescu, și din alte motive, abstrăgînd de pretendenți, d. Ionescu a dis, și aici m'a făcut să cer cuvîntul cum puteți pune acum o asemenea cestiune, în această Cameră, când ea este lipsită de reprezentanții elementului conservator autorizat.

Și onor. d. Ionescu a avut foarte mare dreptate, când a dis că nu poate nimenea din această Cameră să vină să vorbească în numele aceluia partid, pentru că în adevăr în această Cameră nu există nici un reprezentant al aceluia partid, ca partid organizat, căci partidul organizat a declarat, că el nu poate lua parte la lucrările acestei adunări, fiind că această Cameră nu ar fi adevărată espresiune a țerei. Cu toate acestea este o deosebire de făcut între organizațiunea unui partid conservator și între însuși principiul conservator.

Fără îndoială că cine-va poate să fie partisan de principii conservatoare, fără ca acel cine-va să fie în același timp în partidul dis conservator.

Atîta numai, că poziția lui va fi cu atât mai grea și că va trebui să fie convins el însuși și se poată convinge și pe alții, când este vorba a afirma un principiu conservator chiar în contra părerilor momentane ale celor ce se numesc partidul conservator.

Sînt silit, dlor, să ve vorbesc de principii, în deosebire de organizarea întemplătoare a partidelor, fiindcă din nenorocire tocmai în timpul din urmă, când în noua noastră epocă constituțională am avea mai mult decât ori când trebuința de siguranța și soliditatea principiilor, ved cea mai mare șovăire și confuzie în această privință confuzie, adevă între principii și organizări trecătoare. Am vedut, eu unul, de esemplu eminenti reprezentaji ai partidului conservator susținînd libertatea excesivă a presei, (aplause), ceea ce nu s'a pomenit în viața nici unui stat regulat de când se vorbesce de principii conservatoare. Nu cumva aici, singurul principiu e regula banală și greșită, de a dice numai cu ori ce preț contrariul de ceea ce dice banca ministerială adversă? Însă aceasta nu poate să fie o ordine naturală. Din contra desvoltarea sănătoasă a unui stat constituțional merge adeseori așa, că un partid pune înainte un principiu și dacă nu-l realizează, deși este indicat pentru binele țerei, vine partidul opus și-l realizează fiind la guvern. Dar atunci fără îndoială partidul cădut dela guvern nu este a găsi acum rîu ceea ce găse bine mai nainte căci principiul este tocmai de aceea principiu general, că nu se uită la persoane, ci la lucru în sine. (Aplause). Dacă dar partidul conservator a adus în discuțiune cestiunea că ar fi, — în starca actuală a Europei în concertul european, în care ne aflăm și noi ca sta monarchic, — prea suficientă libertatea presei, așa cum o avem; și nu ar fi chiar un inconvenient căud s'ar modera în unele cazuri, și vine apoi un guvern liberal și recunoașce în parte legitimă această cerință esențial conservatoare: atunci, fără îndoială guvernul liberal face acțiune de guvern prudent și moderat și din contra partidul conservator, dacă acum își întoarce mantoa și se declară ca partisan al libertăților excesive, face un act de felonie de principii. (Aplause).

Dlor, nu sînt — o repet — reprezentantul autorizat al nici unui partid actual, mai puțin al partidului conservator, din a căruia organizare momentată nu fac parte.

Cu toate acestea, dacă me voiu întemeia pe o propunere formală făcută de reprezentanții autorizați ai partidului conservator în alte vremuri, în mijlocul unei camere cu majoritate conservatoare, și voiu arăta că aceea propunere este în principiu identică cu cea de astăzi; dacă ve voiu arăta o propunere a partidului conservator, anume pentru dotațiunea princiară, atunci sper că mi veți recunoașce dreptul de a dice: sînt în lăuntru principiilor conservatoare votînd pentru această

propunere, (aplause), abstrăgînd de ceea-ce partidul conservator, așa cum este organizat astăzi, mai vrea să recunoască sau nu. Și ușor va fi atunci de a se decide, cine a ramas în consecința convingerilor politice și cine le a schimbat.

Eată, dlor, că nu este pentru prima oară venită propunerea înaintea unei Camere pentru dotațiunea Coroanei sau dotațiunea princiară, sau lista civilă sporită, sau cum veți voi să numiți asemenea propuneri. Se mai făcuse în Camera dela 1870, de către o majoritate camerei conservatoare de atunci compusă din 65 deputaji o propunere de dotațiune.

Era momentul în care Măria Sa Domnitorul se căsătorise, și atunci 65 de deputaji — voiu cita îndată câte-va din numele d-lor — au propus o dotațiune de 300,000 de franci pentru Măria Sa Doamna, și au adus acest act în Cameră și l-am vedut salutat cu entusiasm de majoritatea conservatoare:

Propunere.

„Dinastia pe care România și-a dat o în deplina sa autonomie, și cu scop de a-și asigura mai bine destinatele a primit o nouă garanție de consolidare prin căsătoria Domnului.

„Acest act a fost salutat cu entusiasm de întreaga națiune, împune dinastiei nouă îndatoriri: Durerea, nenorocirea, lipsa vor găsi la Doamna o inimă compătimitoare, o mamă darnică.

— Întrerup un moment cetirea și-mi permit a dice, că astăzi puteți judeca mai bine, dlor dacă prevederile acelor propuneri conservatori dela 1870 au fost realizate sau nu. (Aplause).

„Mijlocul spre a se putea îndeplini această îndatorire morală, este în dreptul și în obligațiunea reprezentațiunii naționale de a-l îndemna.

„Spre îndeștarea dar, a acestei trebuințe de înaltă conveniență, și conform cu regula pădită în toate statele monarchice, conform cu tradițiunile istoriei noastre.

„Subscriși propunem următorul

Proiect de lege:

„Art. unic. Se acordă înălțimei sale Doamnei României o donațiune anuală de 300,000 lei noi cu începerea dela 1 Ianuarie 1870“.

Subscriși ved, între cei 65 deputaji de atunci, pe dnii G. Cantacuzino, P. Mavrogheni, D. Cazadini, I. Văcărescu, G. Apostoleanu, C. Blaremburg, A. Lahovari, I. Lahovari, I. Florescu; ved și pe dl Petre Grădișteanu, și pe d. V. A. Ureche. (Ilaritate).

Am regretat totdeauna absența din Camera aceasta a unor bărbați ca d. Lahovari și d. Florescu. Regret astăzi pentru prima oară absența dlui Ureche și a dlui P. Grădișteanu. (Aplause, ilaritate).

(Va urma.)

Profesiune de credință.

Cu posta de Joi dimineața la 9 oare ne a sosit spre publicare intimpinarea dlui Petru Truța, avocat și ales deputat dietal la Baia de Criș, pe care o publicăm în tot cuprinsul ei:

Baia de Criș, la 22 Iunie 1884. Domnule Redactor! Stimabil d'ar ce l redigeți „Telegraful Român” în numărul seu 64 dela 5/17 Iunie 1884 scrie între altele în rubrica despre alegerile dietali sevrișite în zilele acestea, precum urmează: „Avem deci până acuma trei deputaji naționali în partida guvernamentală, ca ilustrare a programei din Sibiu, și adevă prelungă cei doi mai este a se aminti Domnul Alesandru Roman. Preste acestia viac încă domnul Petru Truța, ales în cercul Baia de Criș pre basa programci dela Sibiu. Lumea pe aici vorbesce că domnul Truța încă va observa atitudinea unui deputat vechiu român: la români cu românii, la guvern cu guvernul.“

Ve mulțămesc Dle redactor, pentru atențiunea de care mi-ați făcut parte, amintind și despre alegerea mea, dar ve rog să-mi dați voie a declara că nu pot trece cu vederea aceasta atingere ce mi-se face, și fiindcă ziarul DVoastre me onorează cu acele calități pre cari trebuie să le resping, cred că aveți bunul simț, d'a trece tot în ziarul dvoastră, și întimpinarea următoare ce detoresc, caracterului, convicțiunii și credinței mele politice.

Eu nu pot pricepe, ce va se dică, că: „lumea pe aici vorbesce” prin Sibiu? seau în cercul de cetire al „Telegrafului Român”? dvoastră sciți bine, că satul, orașul, țeara, lumea n'are voce, ci numai oamenii, și de oare-ce „Telegraful Român” nu amintescce isvorul intelectual; ci pune vina pe lume, ca o consecuență prea naturală trebuie să se admită concluziunea, că ceea ce se vorbesce, și pe care Redacțiunea o admite a se publica, fără se decline dela sine responsabilitatea, — trece a fi considerată ca o admitere a credinței sau mai bine dis a presupunerii intelectuale a Redacțiunii, — de care mă plîng cu amărăciune nemeritată — eu nu sciui la cine face redacțiunea alusiune, punîndu-me în aceeași cumpănă cu un deputat vechiu român, — clasic lucru, a face asemănare între un vechiu deputat și între mine, care acum prima dată, și om tinăr, sînt deputat ales; — astă încurajare ce-mi vine dela un ziar român, intr'adever, că n'are nici tendența d'a me stimula, nici bunăvoința d'a me încurajia, — pentru-că anticipînd deja sus-

*) După dispozițiunile ministeriului numai studenții cl. VII și VIII ginas. și II și III comercială pot fi membrii ordinari, cei din cl. V și VI ginas. și din I-a comercială numai esstaordinari sau mai bine dis auditori.

picionează conduita mea românească, și înainte de orice pășire, aruncă bănuială asupra caracterului meu până acum neîncercat. — Cu indignațiune deci sînt silit să resping nealificabila atitudine, ce mi se atribuie anticipando, — ear pe domnul redactor îl rog, că făcînd și diariul meu parte din opiniunea publică românească, fără convingerea s'a să nu strecore în paginile diariului meu, calumniu, ce dacă se dovedește de atari, restrîng pete maculative și asupra diariului, care le-a răspîdit fără precauțiune trebuitoare. — Eu am avut onoare a face parte din conferența electorală generală din est an dela Sibiu, am aderat și ader cu toată căldura inimii mele concluderilor ce s'au luat, nu permit deci nimenui, nici chiar stim. Dvoastre diar, ca să me apostrofeze, insinue și insulte până nu va ave cauză întemeiată și dovedită spre acesta: — noul stindard eșit astăzi din mâinile românilor din cercul Baia de Criș, după năbucire de bani electorali, este injust ca să-l arunce cu tină, cel dintău chiar un diar român „Telegraful Român.“

Ve rog în fine, că publicînd această intimpinare în primul Număr ce va apăre, să aveți bunătate a nu face comisiuni și corecțiuni în cele ce cu dorere a trebuit să declar spre apărarea atacului ce mi sa înșinat.

Primiți totodată expresiunea stimei mele.

Petru Truța,
advocat, deputat dietal.

Am publicat din cuvînt în cuvînt intimpinarea domnului deputat dietal Petru Truța, fără comentariu din partea noastră, întocmai după cum am înregistrat la timpul său și faima, care pe Domnia Sa l'a făcut atât de simțitoriu și în parte față cu noi cam nedelicat.

Ne pare bine de profesiunea domnului Truța, și noi sîntem de credința că nu va fi calumnie dacă domnul Truța înaintînd în etate va avea alte păreri politice cu privire la „modus vivendi“ aplicabil la noi.

N'am apostrofat nici acum pre dl deputat și nu-l vom apostrofa nici cînd vom avea cauza întemeiată, pe care binevoiesce a ni-o pune în perspectivă; căci noi sîntem liberali, și conduși de convingețiunea, că în politică fie-care român lucră cu inimă curată, așa pretinđind interesele poporului nostru.

Redacțiunea.

Varietăți.

* (Convocare). Domnii membri ai Comitetului despărțământului reuniunii învețatoresci rom. ort. din tractul Abrudului, anume: Alecsandru Sava, Aron Cioran, Ioan Felea, Solomon Coroiu, Ioan Lupu și Vasile Corpade — sînt poțitiți a se întruni în ședință în 18/30 Iunie a. c. la 9 oare dimineața, — în localitatea scoalei confes. române ort. din Abrud-Sat. —

Obiectele:

1. Statorirea Raportului pentru adunarea generală;
2. Raportul cassariului;
3. Statorirea timpului și locului ținerii proximei Adunări generale;
4. Statorirea programei acelei adunări;
5. Chestia taxelor și pedepselor restante;
6. Propunerii.

Cărpiniș la 10/22 Iunie 1884.

Sima,
președinte.

* (Convocare). Onorați membrii, cari compun, subreuniunea învețatorilor români gr. or. din tractul protopresbiteral Făgăraș precum și toți preo-

ții și alți binevoitori, — în sensul §-lui din statute — sînt priu aceasta convocați a lua parte la a II-a adunare generală din anul acesta, carea se va ținea în 17/29 Iunie a. c. în odaia de învețămînt a scoalei elementare ortodoxe din Făgăraș.

Începutul dimineața la 6 oare precis.

Programa de materii.

1. Raportul cassariului despre starea averii subreuniunii.
2. Raportul bibliotecariului asupra cărților ce conține biblioteca subreuniunii.
3. Critica membrului George Modorcea asupra disertațiunei „tractarea sciințelor naturale în scoalele elementari“ de Nicolau Aron.
4. Critica membrului Ioan Hasiu asupra disertațiunei „inseamnăta, dezvoltarea și tractarea fizice în scoalele elementari“ de Nicolau Aron.
5. Prelegeri de probă din obiectele de învețămînt.
  - a) din religie: tractarea metodică a rugăciunilor la elevii din anul I-ii de școală.
  - b) din comput: dezvoltarea practică a numărului 11 la elevii anul al I-ii de școală.
  - c) din limba maghiară: introducerea elevului în elementele limbei maghiare.
6. Propunerii.
7. Încasarea tacselor dela membrii.

Făgăraș, 9 Iunie 1884 v.

Vicentiu Grama,
președinte.

Nicolau Aron,
secretariu.

* (Convocare). Despărțământul I (Brad) al reuniunii învețatorilor români dela scoalele gr. or. din districtul Zarand și va ține adunarea sa generală în acest an la 24 și 25 Iunie st. v. în sala gimnasiunii din Brad. Începutul la 10 oare antemeridiane după sevășirea serviciului divin — în biserică gr. or. din loc.

Membrii despărțământului și alți interesați de cauza școlară, sînt invitați a participa.

Programa.

I.

1. „Cuvînt de deschidere“ de președintele.
2. Raportul general al comitetului asupra activității sale anuale.
3. Raportul secretariului asupra stărei bibliotecii.
4. Raportul cassariului.
5. Raportul comisiunei alese pentru cercetarea cassei și a bibliotecii.
6. Statorirea bugetului pro 1884/5.
7. Propunerile, ce vor obveni.

II

8. Pertractarea registrelor și a cronice școlare de P. Rimbaș.
9. Cuvîntul „nas“ prelegere practică ținută de Avram Mihuț după Abc. de I. Popescu.
10. „Cum sa păcălit magariul“ prelegere practică ținută de Marcu Huț — după Abc. de I. Popescu.
11. „Măsurile metrice“ prelegere ținută de I. Rusu.
12. „Moș Toma și pomul“ prelegere practică, din punctul de vedere stilistic, ținută de Ioan German — după a II-a Carte de cetire de I. Popescu.
13. „Mama Grachilor“ prelegere practică, din punct de vedere gramatico-sintactic, ținută de Ales. Jovan.
14. Pertractarea „adiectivului“ pre basa piesei: „Frați mariimoși și generoși“ de I. Perian după a II-a Carte de cetire de I. Popescu.
15. Disertațiune: „Educațiunea și instrucțiunea femeii dela sate“ de I. German.

16. Încheerea.
Prelegerile practice se vor ținea cu elevii claselor normale din Brad.

Brad în 11 Iunie v. 1884.

Ioan German,
președinte.

Petru Rimbaș,
secretariu.

* (Economic). Sub datul 9 Iunie a. c. ni se scrie din Brașov. Tîrgul de țeară de primăvară al Brașovului din săptămîna aceasta (din 5—9 l. c.) merită a fi considerat ca tîrg.

Marți și Mercuri, ca zile de tîrg de vite, abia au numărat atâtea vite ca în zilele de tîrg de preste săptămîna; chiar caii de rase nobilitate au fost într'un număr, așa pută dice, minimal. Umbletul oamenilor în zilele de Marți până Sămbătă nu diferea intru nimica de cel dintr'alte zile de preste săptămîna. Carțile, cari la alte tîrguri de țeară, ba chiar la tîrgurile de săptămîna, erau puse în ordine de câte două coloane la toate porțile cetății, fiind întrebuințată la aceasta mai toată trupa polițistilor de astă dată puteau alerga cum le plăcea, căci nu se împedecau unele de altele.

Totul ce presenta stradele și piața Brașovului într'o formă încâtva diferită de zilele fără tîrg de preste săptămîna, erau șetrile comercianților și industriașilor, cari putea să odichnească în cea mai mare tignă într'ensele căci nu-i conturbau cumpărătorii. Ici colea vedeai abea câte un cumpărător, care încă se pără, că n'are nici o întefire, ca să pripiască tocmeala cu obiectul, ce voia a-l cumpăra.

Ca să veți ferberea aceea vicoae, proprie numai tîrgurilor celor mai impopulate, ca altă dată, ferit a Sfântului! Nu sci la ce să reduci această slabă cercetare a tîrgului acestuia. Ce e drept zilele premergătoare au fost cum recuroase și vîntuoase, ba a și ploaie Mercuri, Joi însă a fost o zi ceva mai frumoasă și fără ploaie, Vineri și Sămbătă de asemenea cu toate acestea oameni puțini. Eu dic și cred, că nu me înșel — multe dări, multe esecutiuni și puțini bani pentru acoperirea trebuințelor vieții; de aci urmarea că omul e silit a renunța dela acelea, dela cari poate, deși-i sînt poate de neapărată trebuință.

G.

(Mijloc de cură.) Tuturor căți sufer de epilepsie, convulsione șgărciuri și de nervi le putem recomanda un metod renumit în lumă ntreagă, recunoscut de cele mai înalte autorități medicinice, așa dicînd minunatul metod de cură al dlui profesor Dr. Albert, în Paris, place du Trône, 6; deci fie-care bolnav să se adreseze cu deplină încredere la susnumitul și mulți și vor dobîndi sănătatea, deși au desperat deja de a o mai reave. În casa dlui profesor toți cei ce sufer de nervi vor afla locuință liniștită, cei lipsiți de mijloace vor fi considerați; cum am înțeles din isvor sigur, preșurile capitale universale Paris sînt relativ foarte efine. Tractament și prin corespondență, dacă se va trimite istoricul detaiat al boalei. Trebuie să mai observăm, că dl profesor Dr. Albert va pretinde onorar numai cedupă se vor vedea rezultatele curei.

Loterie.

Mercuri în 25 Iunie 1884.

Sibiu: 4 59 13 86 7

Bursa de Viena și Pesta.

Din 24 Iunie n. 1884.

	Viena	B-pesta
Renta de aur ung. de 6%	122.55	122.30
Renta de aur ung. de 4%	91.40	91.40
Renta ung. de hărtie	89.30	88.30
Renta de aur austriacă	102.10	102 —
Sorți ungurești cu premii	114.75	115 —
Sorți de regularea Tisei	115 —	115.25
Datorie de credit austr.	79.85	100 —
Datorie de stat austriacă în argint	81.20	81.20
Datorie de stat austriacă în hărtie	80.20	80.20
Scrișuri fonciari ale institutului „Albina“	—	100.80
Galbin	5.75	5.74
Napoleon	9.70	9.67
London (pe polița de trei luni)	121.95	121.90

Nr. 288. 1884

[750] 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de paroch în parochia de classa III-a Mogoș-Mămăligani, protopresbiteratul Lupșei în sensul înaltei rezoluțiuni consistoriale din 15 Septembrie 1883 Nro 2957 B. se escrie al doilea concurs cu termenul de 30 zile dela prima publicare în „Tel. Rom“

Emolumentele împreunate cu acest post sînt:

- a) dela 115 case câte o jumătate ferdelă grîu și câte o di de lucru.
- b) folosința cimiteriului și-a unui fînaț de 3 cară fîn și;
- c) venitele stolari regulate prin sinodul parochial.

Doritorii de a competi la acest post au a adresa suplicile lor la acest oficiu protopresbiteral în termenul legal instruite conform stat. org. și a Regulamentului din 1878.

Ofenbaia în 9 Iunie 1884.

Pentru comitet. parochial concurrent.
Ioan Danciu,
protopresbiter.

Nr. 219.

[748] 2—3

CONCURS.

Stipendie din fundațiunea lui Gozdu.

Prin aceasta se escrie Concurs pentru un stipendiu din fundațiunea lui Gozdu de 500 fl.; la cas de gradațiune un stipendiu de 400 fl.; eventualmente de 300, 200 sau de 100 fl.; cu observare, că se dă preferință concurenților pentru studiile tehnice și montanistice.

Concurenții au de a-și adresa petițiunile instruite cu testimoniile școlastice, carte de botez, și cu atestat de paupertate, până la 10 August 1884. stilul nou cătră cancelaria fundațiunei lui Gozdu, Budapesta Királyúteza 13, însemnând în petițiune facultatea și locul la care și unde voesce concurentul să studieze, precum și ultima postă, unde are se i se comunice rezultatul petițiunei.

Tot odată, sînt avisați și Stipendiarii fundațiunei lui Gozdu, de a-și subșterne până la 10 August 1884 st. n.

documentele adecă Indicele, respective testimoniul școlastic în origine ori în copă autentică despre rezultatul studiilor în anul scol. 1883/4 la *Reprezentanța fundațiunei lui Gozdu Budapesta Királyúteza 13*, — pentru că la din contră, se vor lipsi de stipendiu avut.

Budapesta, 19 Iunie 1884.

Comitetul adm. al reprezentanței fundațiunei lui Gozdu.

Nr. 389

[752] 1—3.

EDICT.

Ioana născută Fleșariu gr. or. din Trapold, protopresbiteratul Sighișoarei comitatul Târnavei mari, carea a părășit pe legiuitul ei bărbat Ioan Bolhîiu din Trapold aproape de patru ani, fără a se sci locul ubicațiunei ei, se citează prin aceasta în termen de un an și o di dela prima publicare a acestui edict înaintea subsemnatului for matrimonial căci la din contră, procesul divorțial intentat asupra-i se va decidepertetasi și în absența ei.

Scaunul protopresbiteral ortod. orient. al tractului Sighișoarei ca for matrimonial de I-a instanță.

Sighișoara, 19 Maiu 1884.

Demetriu Moldovan,
adm. protopresb.

Demn de atențiune!

EPILEPSIE

CONVULSIUNI (șgărciuri)

și

BOLNAVI DE NERVI.

Află ajutoriu sigur prin metoda mea. Onorariu numai după ce se vor vedé rezultatele. Tractament prin epistole, sute de indiviđi vindecați.

Profesor Dr. Albert.

Pentru deosebitile succese din partea societății șcientifice franceze distins cu medalia cea mare de aur classa I-mă,
[646] 6. Place du Trône, Paris. 30